Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

2. juuni 2022 *

Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2010/75/EL – Artikli 3 punkt 9 – Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll – Loa muutmise menetlus – Asjaomase üldsuse kaasamine – Käitise „olulise muutuse“ mõiste – Prügila käitamisaja pikendamine

Kohtuasjas C-43/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) 20. jaanuari 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 27. jaanuaril 2021, menetluses

FCC Česká republika s.r.o.

versus

Ministerstvo životního prostředí,

Městská část Ďáblice,

Spolek pro Ďáblice,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president C. Lycourgos, kohtunikud S. Rodin, J.-C. Bonichot (ettekandja), L. S. Rossi ja O. Spineanu Matei,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Tšehhi valitsus, esindajad: L. Dvořáková, M. Smolek ja J. Vláčil,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek ja C. Valero,

olles 27. jaanuari 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT 2010, L 334, lk 17) artikli 3 punkti 9 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille üks pool on FCC Česká republika s.r.o. ja teine pool on Ministerstvo životního prostředí (keskkonnaministeerium, Tšehhi Vabariik), Městská část Praha-Ďáblice (Praha-Ďáblice linnaosa, Tšehhi Vabariik) ja Spolek pro Ďáblice, ning see puudutab 29. detsembri 2015. aasta otsust, millega muudeti Praha-Ďáblice prügila käitamisluba eesmärgiga pikendada jäätmete ladestamisperioodi 31. detsembrist 2015 kuni 31. detsembrini 2017.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 2010/75 põhjendus 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Selleks et vältida, vähendada ja võimaluse piires likvideerida tööstuslikest tegevusvaldkondadest põhjustatud saastet kooskõlas „saastaja maksab“ põhimõtte ja saastuse vältimise põhimõttega, on vaja kehtestada põhiliste tööstuslike tegevusvaldkondade kontrolli raamistik, pidades esmatähtsaks saaste vähendamist tekkekohas ja loodusvarade säästlikku kasutamist ning võttes vajaduse korral arvesse tööstusliku tegevuskoha majanduslikku olukorda ja kohalikku eripära.“

4 Direktiivi põhjenduses 5 on märgitud:

„Selleks et tagada saaste vältimine ja kontroll, peaks igal käitisel olema õigus tegutseda ainult juhul, kui tal on selleks luba […]“.

5 Nimetatud direktiivi põhjenduses 18 on ette nähtud:

„Muudatused käitises võivad põhjustada saastuse taseme suurenemist. Käitaja peaks pädevale asutusele teatama kõigist kavandatavatest muudatustest, mis võivad mõjutada keskkonda. Olulisi muudatusi käitistes, mis võivad märkimisväärselt kahjustada inimeste tervist või keskkonda, ei tohi teha ilma loata, mis on välja antud kooskõlas käesoleva direktiiviga.“

6 Sama direktiivi põhjenduses 27 on märgitud:

„Keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni [(ELT 2005, L 124, lk 4), mis võeti vastu nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ (ELT 2005, L 124, lk 1),] kohaselt võimaldab üldsuse tõhus kaasamine otsuste tegemisse üldsusel väljendada ja otsustajatel arvesse võtta arvamusi ja probleeme, mis võivad olla selliste otsuste puhul asjakohased, ning suurendada otsustamisprotsessi vastutustundlikkust ja läbipaistvust, aidata tõsta üldsuse teadlikkust keskkonnaküsimustes ning tagada üldsuse toetus vastuvõetavatele otsustele. […]“.

7 Direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 kohaselt on „oluline muutus“ „muutus käitise, põletusseadme, jäätmepõletus- või -koospõletustehase laadis või toimimisviisis või nende laiendamine, millel võib olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale“.

8 Selle direktiivi artikkel 4 paneb liikmesriikidele kohustuse võtta vajalikud meetmed, millega tagatakse, et mitte ühtki käitist, põletusseadet, jäätmepõletustehast ega jäätmekoospõletustehast ei käitata ilma loata.

9 Selle direktiivi artikkel 10 „Reguleerimisala“ sätestab:

„Käesolevat peatükki kohaldatakse I lisas sätestatud tegevusvaldkondade suhtes ja vajaduse korral vastavalt kõnealuse lisa kohastele künnisvõimsustele.“

10 Sama direktiivi artikkel 12 „Loataotlused“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et loataotluses on andmed, mis kirjeldavad:

a) käitist ja selle tegevusvaldkonda;

b) käitises kasutatavaid või seal toodetavaid toor- ja abimaterjale, muid aineid ja energiat;

c) käitise heiteallikaid;

d) tingimusi käitise tegevuskohal;

e) vajaduse korral lähteolukorra aruanne kooskõlas artikli 22 lõikega 2;

f) heidete laadi ja kogust, mida käitis eeldatavalt suunab igasse keskkonnaelement[i], ning heite mõju olulisuse kindlaksmääramist keskkonnale;

g) kavandatavat tehnoloogiat ja muud tehnikat käitisest väljuva heite vältimiseks või kui see ei ole võimalik, selle vähendamiseks;

h) meetmeid käitises tekkivate jäätmete vältimiseks, korduskasutuse ettevalmistamiseks, ringlussevõtuks ja taaskasutamiseks;

i) täiendavaid meetmeid, mis on kavandatud artikliga 11 ettenähtud käitaja põhikohustuste üldpõhimõtete järgimiseks;

j) keskkonda juhitava heite seire kavandatavaid meetmeid;

k) kavandatava tehnoloogia, meetodite ja meetmete peamisi alternatiive, mida taotleja on üldjoontes uurinud.

Loataotluses on ka mittetehniline kokkuvõte esimeses lõigus osutatud andmete kohta.

2. Kui direktiivi 85/337/EMÜ nõuete kohaselt esitatud teave või direktiivi 96/82/EÜ kohaselt koostatud ohutusaruanne või muu teave, mis on esitatud muude õigusaktide põhjal, vastab ühele lõikes 1 esitatud nõuete[st], võib selle esitada taotluses või taotlusele lisada.“

11 Direktiivi 2010/75 artikli 14 „Loa tingimused“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et loas on märgitud kõik artiklites 11 ja 18 ettenähtud nõuete täitmiseks vajalikud meetmed.

Kõnealused meetmed hõlmavad vähemalt järgmisi andmeid:

a) II lisas loetletud saasteainete heite piirväärtused ja muude selliste saasteainete piirväärtused, mida asjaomane käitis tõenäoliselt väljutab keskkonda suurtes kogustes, võttes arvesse nende laadi ja nende võimet saastust ühest keskkonnaelemendist teise üle kanda;

b) asjakohased nõuded, millega tagatakse pinnase ja põhjavee kaitse, ning meetmed, mis on seotud käitises tekkivate jäätmete seire ja käitlemisega;

c) asjakohased heiteseire nõuded, milles määratletakse
   i) mõõtmismeetodid, -sagedus ja hindamismenetlus, ning
   ii) juhul, kui kohaldatakse artikli 15 lõike 3 punkti b, et heiteseire tulemused on kättesaadavad samade perioodide kohta ja samadel võrdlustingimustel kui parima võimaliku tehnikaga saavutatavate heitetasemete korral;

d) kohustus esitada pädevale asutusele korrapäraselt ja vähemalt üks kord aastas:
   i) punktis c osutatud heiteseire tulemustele tuginev teave ja muud nõutud andmed, mis võimaldavad pädeval asutusel kontrollida loa tingimuste täitmist, ja
   ii) juhul, kui kohaldatakse artikli 15 lõike 3 punkti b, heiteseire tulemuste kokkuvõte, mis võimaldab võrdlust parima võimaliku tehnikaga saavutatavate heitetasemega;

e) korrapärase hooldamise ning punktis b osutatud pinnase ja põhjavee saastuse vältimise meetmete järelevalve asjakohased nõuded ning pinnase ja põhjavee korrapärase seire asjakohased nõuded seoses tegevuskohas leiduda võivate asjakohaste ohtlike ainetega ja võttes arvesse pinnase ja põhjavee saastuse võimalikkust käitise tegevuskohas;

f) meetmed, mis on seotud muude kui tavapäraste käitamistingimustega, näiteks käivitamis- ja seiskamistegevusega, lekete, talitlushäirete, ajutiste seisakute ja tegevuse täieliku lõpetamisega;

g) sätted kaug- ja piiriülese saastuse vähendamiseks;

h) heite piirväärtusele vastavuse hindamise tingimused või viide kohaldatavatele mujal sätestatud nõuetele.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel võib heite piirväärtusi täiendada või need asendada võrdväärsete parameetritega või tehniliste meetmetega, tagades samaväärse keskkonnakaitse taseme.

[…]“.

12 Selle direktiivi artiklis 20 „Käitajate tehtavad muudatused käitistes“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et käitaja teavitab pädevat asutust kõikidest sellistest kavandatud muudatustest käitise laadis või toimimisviisis või käitise laiendamisest, mis võivad omada tagajärgi keskkonnale. Pädev asutus ajakohastab vajaduse korral luba.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed selle tagamiseks, et mitte ühtki käitaja kavandatud olulist muudatust ei tehta ilma käesoleva direktiivi kohaselt välja antud loata.

Loataotlus ja pädeva asutuse otsus hõlmavad selliseid käitise osi ja selliseid artiklis 12 loetletud üksikasju, mida oluline muudatus võib mõjutada.

3. Iga muudatust käitise laadis või toimimisviisis või käitise laiendamist käsitatakse olulisena, kui see muudatus või laiendamine ise ulatub I lisas sätestatud künnisvõimsuseni.“

13 Nimetatud direktiivi artikli 24 lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid tagavad, et asjaomasele üldsusele antakse õigeaegsed ja tõhusad võimalused võtta osa järgmistest menetlustest:

[…]

b) olulisi muudatusi käsitleva loa andmine;

[…]“.

14 Sama direktiivi artikkel 25 „Õiguskaitse kättesaadavus“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas riigi õigussüsteemiga on asjaomasel üldsusel juurdepääs kaebuste lahendamisele kohtus või mõnes muus sõltumatus ja erapooletus organis, mis on seaduslikult asutatud, et vaidlustada artikli 24 kohaste otsuste, tegevuste või tegevusetuste sisulist või protseduurilist seaduslikkust, kui üks järgmistest tingimustest on täidetud:

a) asjaomasel üldsusel on küllaldane huvi;

b) asjaomane üldsus väidab, et tema õigusi on kahjustatud, kui liikmesriigi menetlusseadus seab selle eeltingimuseks.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks, mis etapis võib otsuseid, tegevusi või tegevusetusi vaidlustada.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks, mis moodustab küllaldase huvi ja õiguste kahjustamise, kooskõlas eesmärgiga anda asjaomasele üldsusele laialdane juurdepääs õiguskaitsele.

Sel eesmärgil käsitatakse lõike 1 punkti a tähenduses piisavana keskkonnakaitset edendavate mis tahes valitsusväliste organisatsioonide huvi, kes vastavad siseriiklike õigusaktide nõuetele.

Samuti eeldatakse, et sellistel organisatsioonidel on õigusi, mida saab kahjustada lõike 1 punkti b tähenduses.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei välista eelneva läbivaatamise menetluse võimalust haldusasutuses ega mõjuta nõuet ammendada halduskorras läbivaatamise menetlused enne asja kohtusse läbivaatamisele saatmist, kui siseriiklikes õigusaktides on selline nõue.

Iga selline menetlus on erapooletu, õiglane, õigeaegne ja mitte üleliigselt kulukas.

5. Liikmesriigid tagavad, et üldsusele tehtaks kättesaadavaks praktiline teave halduslikus või kohtulikus korras läbivaatamise menetluste kasutamise kohta.“

Tšehhi õigus

Kompleksse vältimise seadus

15 Seaduse nr 76/2002 saastuse kompleksse vältimise ja vähendamise ning saastuse kompleksse registri kohta ja millega muudetakse teatavaid seadusi (kompleksse vältimise seadus) (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů) (zákon o integrované prevenci) põhikohtuasja asjaolude esinemise ajal kehtinud redaktsiooni, millega võeti Tšehhi õigusesse üle direktiiv 2010/75, § 2 punktis i on „oluline muutus“ määratletud järgmiselt:

„käitise kasutamist puudutav muutus, käitise kasutusviisi või suuruse muutus, millel võib olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale; oluliseks muutuseks loetakse alati järgnev:

1. käitise kasutamist puudutav muutus, käitise kasutusviisi või suuruse muutus, kui selle tulemusel saavutatakse seaduse lisas 1 nimetatud piirväärtused […].“

16 Selle seaduse § 7 lõike 1 kohaselt on kompleksloa väljastamise menetluse osalisteks alati:

„a) käitise käitaja;

b) käitise omanik, kui ta ei ole ühtlasi käitaja;

c) omavalitsus, mille territooriumil käitis asub või hakkab asuma;

[…]

e) kodanikuühendused, avalikes huvides tegutsevad organisatsioonid, tööandjate liidud või kaubanduskojad, mille tegevusala on ametialaste huvide või avalike huvide edendamine ja kaitsmine asjakohaste õigusnormide alusel, samuti omavalitsused või piirkonnad, mille territooriumil võib käitis keskkonnamõju avaldada, kui nad kaheksa päeva jooksul alates taotluses sisalduva teabe kokkuvõtte avaldamisest § 8 kohaselt esitavad ennast ametile kirjalikult menetlusosalistena.“

17 Kompleksse vältimise seaduse § 19a sätted reguleerivad kompleksloa muutmise menetlust. Saastuse kompleksse vältimise seaduse § 19a lõike 4 kohaselt juhul, kui ei ole tegemist käitise olulise muutusega, osalevad kompleksloa muutmise menetluses eranditult vaid § 7 lõike 1 punktides a ja b nimetatud osalised ehk käitaja ja omanik. Kompleksloa väljaandmise ja muutmise üle otsustavad piirkondlikud ametiasutused, Prahas on selleks Praha linnavalitsus (Magistrát hlavního města Prahy). Nende otsuste peale esitatud vaiete kohta teeb otsuse keskkonnaministeeriumi vaiete lahendamise osakond.

Keskkonnamõju hindamise seadus

18 Keskkonnamõju hindamise seaduse nr 100/2001 (zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí) põhikohtuasja asjaolude esinemise ajal kehtinud redaktsiooniga võeti üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

19 Seaduse nr 100/2001 põhikohtuasja asjaolude esinemise ajal kehtinud redaktsiooni § 3 kohaselt kasutatakse selles järgmisi mõisteid:

„[…]

c) asjaomane territoorium – territoorium, mille keskkonda või elanikke võib projekti elluviimine või kontseptsiooni realiseerimine olulisel määral mõjutada;

d) asjaomane omavalitsusüksus – omavalitsusüksus, mille piirkonnas asub vähemalt osa asjaomasest territooriumist;

[…]

i) asjaomane üldsus

[…]

2. eraõiguslik juriidiline isik, kelle tegevusala on asutamisakti kohaselt keskkonnakaitse või rahvatervise kaitse ja kes ei tegele oma põhitegevuse raames majandustegevusega ega muu tulu toova tegevusega ja kes on loodud vähemalt kolm aastat enne kontrollimenetluse kohta teabe avaldamise päeva § 9b lõike 1 kohaselt või enne otsuse väljaandmist § 7 lõike 6 kohaselt, või eraõiguslik juriidiline isik, keda toetab oma allkirjaga vähemalt 200 inimest.“

20 Nimetatud seaduse § 9c on sõnastatud järgmiselt:

„Kui kontrollimenetlust läbiviivale haldusasutusele esitatakse 30 päeva jooksul alates teabe avaldamisest § 9b lõike 1 kohaselt asjakohane kirjalik taotlus, võivad kontrollimenetluse osalisteks olla ka:

a) asjaomane omavalitsusüksus;

b) § 3 punkti i alapunktis 2 nimetatud asjaomase üldsuse osa.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

21 FCC Česká republika käitab Praha-Ďáblice linnaosas prügilat vastavalt kompleksse vältimise seadusele 2007. aastal väljastatud loa alusel. Seda luba on korduvalt muudetud, muu hulgas kahel korral prügilas ladestamise perioodi pikendamise eesmärgil. FCC Česká republika taotles 2015. aasta lõpus Praha linnavalitsuselt kui pädevalt asutuselt, et prügila käitamise lõpukuupäeva, mis oli kokku lepitud 31. detsembriks 2015, lükataks kolmandat korda edasi. Sama aasta 29. detsembri otsusega rahuldas see haldusasutus taotluse ja lükkas prügila käitamise lõppkuupäeva edasi 31. detsembrini 2017.

22 Praha-Ďáblice linnaosa ja keskkonnakaitseühing Spolek pro Ďáblice esitasid viimati nimetatud otsuse peale vaide keskkonnaministeeriumile, kes lükkas selle vastuvõetamatuse tõttu tagasi, kuna taotlejad ei olnud kompleksloa muutmise menetluse osalised.

23 Viimati nimetatud kaebasid keskkonnaministeeriumi rahuldamata jätmise otsuse edasi Městský soud v Prazele (Praha linnakohus, Tšehhi Vabariik), kes tühistas otsuse põhjendusel, et prügilasse ladestamise loa pikendamine oli „oluline muutus“ kompleksse vältimise seaduse § 2 punkti i tähenduses, mis annab õiguse üldsuse osalemisele vastavalt direktiivile 2010/75.

24 FCC Česká republika kaebas Městský soud v Praze (Praha linnakohus) otsuse edasi eelotsusetaotluse esitanud kohtule Nejvyšší správní soudile (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus). Ta väidab, et võttes arvesse Euroopa Kohtu praktikat, millele Městský soud v Praze (Praha linnakohus) viitab, ei saa prügilasse ladestamise perioodi üksnes kaheaastast pikendamist, kuna see ei hõlma töid või sekkumisi, mis muudaksid paiga füüsilist olukorda, pidada „oluliseks muutuseks“ kompleksse vältimise seaduse § 2 punkti i tähenduses.

25 Loa pikendamine ei muutnud prügila pindala ega jäätmete ladustamise kogumahtu. FCC Česká republika esitas ladustamisperioodi pikendamise taotluse just selleks, et täita prügilat kuni lubatud mahutavuseni. Lõpuks, kui loa pikendamine peaks avaldama keskkonnamõju, ei oleks FCC Česká republika sõnul sellegipoolest tegemist „olulise muutusega“ kompleksse vältimise seaduse § 2 punkti i tähenduses.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et Euroopa Kohus ei ole siiani veel teinud otsust mõiste „oluline muutus“ tõlgendamise kohta direktiivi 2010/75 tähenduses.

27 Kuigi põhikohtuasjas arutusel olnud juhtumi puhul ei muudetud ei maksimaalset lubatud pindala ega prügila kogumahutavust, märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ladestamisaja pikendamine toob siiski kaasa jäätmete ladestamise prügilas veel kahe aasta vältel. Lisaks märgib ta, et direktiivi 2010/75 põhjenduse 12 ja artikli 1 kohaselt on direktiivi eesmärk tagada keskkonna kui terviku kaitse kõrge tase. Seega ei näe eelotsusetaotluse esitanud kohus põhjust, miks ei võiks käitise tegevuse pikendamine endast kujutada „olulist muutust“, kuna loa pikendamisel võib tõenäoliselt olla negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale, nagu on ette nähtud direktiivi artikli 3 punktis 9.

28 Neil asjaoludel otsustas Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas […] direktiivi 2010/75 […] artikli 3 punkti 9 tuleb tõlgendada nii, et käitise „olulise muutusena“ tuleb mõista ka prügilas jäätmete ladestamise perioodi pikendamist, isegi kui samal ajal ei muutu prügila lubatud maksimaalne pindala või selle kogumahutavus?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimusega selgitada, kas direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 tuleb tõlgendada nii, et üksnes jäätmete prügilasse ladestamise perioodi pikendamine, muutmata käitise lubatud maksimaalset pindala või selle kogumahutavust, kujutab endast „olulist muutust“ kõnealuse sätte tähenduses.

30 Kõigepealt tuleb märkida, et prügilad, mis on mõeldud vastu võtma rohkem kui 10 tonni jäätmeid päevas või mille mahutavus on üle 25 000 tonni, on selle direktiivi I lisas loetletud tegevusvaldkondade hulgas, mille jaoks on direktiivi 2010/75 artikli 4 kohaselt vaja luba, kuna need kuuluvad selle direktiivi artikli 10 alusel direktiivi II peatüki reguleerimisalasse. Sama kehtib selle direktiivi artikli 20 lõike 2 alusel käitise „olulise muutuse“ kohta.

31 Kui luba on nõutav, siis ühelt poolt kohustab direktiivi 2010/75 artikli 24 lõike 1 punkt a liikmesriike tagama, et asjaomasele üldsusele antakse õigeaegsed ja tõhusad võimalused võtta osa sellise loa andmise menetlusest, ning teiselt poolt annab selle direktiivi artikkel 25 üldsusele juurdepääsu kaebuste lahendamisele kohtus, muu hulgas õiguse selle loa peale esitada kaebus, kui üldsusel on selleks küllaldane huvi.

32 Direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 kohaselt on käitise „oluline muutus“ „muutus käitise, põletusseadme, jäätmepõletus- või -koospõletustehase laadis või toimimisviisis või nende laiendamine, millel võib olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale“.

33 Artikli 3 punkti 9 sõnastusest endast nähtub, et muutus tuleb kvalifitseerida „oluliseks“ kahel tingimusel, millest esimene puudutab muutuse sisu ja teine selle võimalikke tagajärgi.

34 Need kaks tingimust on kumulatiivsed. Nimelt muutus käitise laadis või toimimisviisis või nende laiendamine ei ole „oluline“ direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 tähenduses, kui sellel ei ole märkimisväärset negatiivset mõju inimeste tervisele või keskkonnale. Seevastu ei piisa nimetatud direktiivi tähenduses „olulisena“ kvalifitseerimiseks sellest, kui muutusel võib tõenäoliselt olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale. Niisugusel juhul ei oleks liidu seadusandja täpsustanud, et oluline muutus seisneb käitise laadi või toimimisviisi muutuses või käitise laiendamises.

35 Mis puudutab esimest tingimust, mis on seotud olulise muutuse sisuga, siis on direktiivi 2010/75 artikli 3 punktis 9 see alternatiivselt määratletud kui „muutus käitise […] laadis või toimimisviisis või [selle] laiendamine“.

36 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et ainuüksi jäätmete ladestamise perioodi pikendamine ei muuda iseenesest käitise perimeetrit ega ladustamismahtu, nagu see on ette nähtud esialgses loas, ega kujuta seega käitise „laiendamist“. Eelotsusetaotluse esitanud kohus pidas vajalikuks täpsustada, et põhikohtuasjas kõne all olevate jäätmete prügilasse ladestamise perioodi pikendamine on ette nähtud ilma, et samal ajal muudetaks jäätmete lubatud maksimumkogust või prügila kogumahutavust.

37 Tuleb lisada, et selles sättes on „oluline muutus“ määratletud kui „muutus käitise[s]“. See sõnastus on seda märkimisväärsem, et direktiivi 2010/75 eesmärk on reguleerida „sellis[eid] tööstuslik[k]e tegevusvaldkond[i], […] mis põhjustavad […] saastet“, nagu nähtub eelkõige selle direktiivi reguleerimisala määratlusest artiklis 2 ja nimetatud direktiivi I lisa, milles on loetletud tegevusvaldkonnad, mille kohta on vaja vastavalt II peatükile luba, pealkirjast. Ent üksnes jäätmete ladestamisperioodi pikendamine ei kujuta endast käitise muutust selle laadi ega toimimisviisi osas.

38 Teiseks, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 35 märkis, siis jäätmete ladestamise perioodi pelk pikendamine ei muuda prügila toimimist ega laadi.

39 Seda tõlgendust kinnitab direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 kontekst.

40 Sellega seoses tuleb märkida, et ükski direktiivi 2010/75 säte ei maini käitamisaega kui käitise toimimisviisi laadi, mida luba peab tingimata sisaldama.

41 Kuna direktiiv 2010/75 ei sätesta, et esialgne luba peab sisaldama käitamisaega, siis ei saa seda tõlgendada nii, nagu see nõuaks, et uut luba on vaja pelgalt käitamisaja pikendamiseks.

42 Eelnevast tuleneb, et jäätmete ladestamisperioodi pelk pikendamine ei kujuta endast muutust käitise laadis või toimimisviisis ega selle laiendamist direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 tähenduses. Järelikult ei vasta niisugune pikendamine esimesele kahest kumulatiivsest tingimusest, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 32 ja 33 ning millele selle sätte kohaselt peab vastama „olulise muutuse“ kvalifikatsioon.

43 Seetõttu ei ole vaja analüüsida, kas on täidetud „olulise muutuse“ teine tingimus, nimelt kas sellel muutusel võib olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale.

44 Sellest järeldub, et niisugune pikendamine ei kujuta endast „olulist muutust“ direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 tähenduses. Seega ei näe nimetatud direktiivi artikli 20 lõike 2 esimene lõik liikmesriikidele ette, et neil tuleb kohustada prügila käitajat taotlema uut luba, kui ta kavatseb üksnes pikendada jäätmete ladestamise perioodi varem lubatud ladustamise kogumahutavuse piirides.

45 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2010/75 artikli 3 punkti 9 tuleb tõlgendada nii, et üksnes jäätmete prügilasse ladestamise perioodi pikendamine, muutmata jäätmete lubatud maksimaalset pindala või prügila kogumahutavust, ei kujuta endast „olulist muutust“ kõnealuse sätte tähenduses.

Kohtukulud

46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) artikli 3 punkti 9 tuleb tõlgendada nii, et üksnes jäätmete prügilasse ladestamise perioodi pikendamine, muutmata jäätmete lubatud maksimaalset pindala või prügila kogumahutavust, ei kujuta endast „olulist muutust“ kõnealuse sätte tähenduses.

Allkirjad